

**УНИВЕРСИТЕТ ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И ИНФОРМАЦИОННИ
ТЕХНОЛОГИИ**

КАТЕДРА ”.....”

КУРСОВА РАБОТА

на тема:

ПРОГНОЗЕН ГРАФ

ИЗГОТВИЛ:

.....

..

...

ПРОВЕРИЛ:.....

(.....)

София
2018

УВОД

Това, което формално липсва на стратегическото планиране е гъвкавостта и откритостта, което позволява реагиране и импровизация, които са необходими в днешната динамична, сложна и летлива среда. Само отвореното и творческото стратегическото мислене ще доведе до появата на онези иновативни стратегии, които поставят основата за по-добра производителност. Това обаче не предоставя ясен набор от инструменти, които да насърчават прилагане на стратегическо мислене в организациите и дори държавното управление. По този начин е необходим синтез от методи, който съчетава гъвкавостта и откритостта, типични за стратегическото мислене, с ясните рамки и насочване на приложението към стратегическото планиране.

Използването на експертна-аналитична оценка помага на мениджърите да оспорят своите собствени предположения и да бъдат по-добре подготвени за евентуалното бъдещо развитие. Стойността на планирането не се крие толкова в създаването на вероятностен сценарий, а в обсъждане на вероятността за настъпване на последствията. Ето защо може да се твърди, че планирането на вероятността осигурява гъвкавост и откритост на стратегическото мислене.

Независимо от това традиционните подходи към планирането често се критикуват заради тяхната сложност и произтичащите от това високи инвестиции на време и други ресурси. Тази слабост се дължи главно на липсата на стандартизация на традиционните подходи към планирането на решенията¹. По този начин модифицираното т.е. по-стандартизиран и инструментален подход към планирането на резултатите има потенциал да се подобри значително чрез създаване на стратегия в компаниите. Предложеният подход за прилагане на прогнозния граф към стратегическото планиране води до формулирането на основна стратегия, която се допълва от няколко стратегически варианта получени по различни стратегически сценарии. С този подход предлагаме

¹ Bradfield, R. M. (2008): Cognitive Barriers in the Scenario Development Process. In: Advances in Developing Human Resources, 10(2): 198-215

иновация в областта на стратегическото планиране, която има потенциала да съживи управлението и да насърчи управленската практика в тази област².

Целта на настоящата курсова работа е да предостави практически указания за методологията на приложението на Прогнозния граф.

1. Фаза 1: диагностика

I. Концепция и обосновка

Диагностиката на сектора е първата стъпка от процеса на стратегическо планиране. Състои се от критичен анализ на състоянието, функционирането и резултатите на една система с цел идентифициране силни страни и слабости.

Качеството на секторната диагностика ще определи качеството на стратегическия план:

- Това е основата за определяне на съответните политически цели и цели и служи за подбор на подходящи приоритетни програми.
- От техническа гледна точка, тя осигурява основните показатели, необходими за мониторинг на изпълнението на плана по-късно.

II. Обхват

Диагнозата трябва да обхваща целия сектор, а не само едни или други услуги. По принцип перспективата трябва да бъде цялостна, защото всички нива и формите (формални и неформални) са взаимосвързани. В някои случаи ще се изготвят отделни подсекторни планове, но дори и в такива случаи различните подсекторни планове трябва да бъдат отблизо координирани, за да бъдат полезни.

Тя не бива да се ограничава само до конкретната система, а да обхваща и средата, в която системата работи. Вниманието, което се отделя на контекстуалните фактори, е съществена характеристика на стратегическото планиране. В отворена система взаимодействията с глобалното общество са определящ фактор за неговото развитие.

² Birkinshaw, J., Hamel, G., and Mol, M.J. (2008): Management Innovation. In: Academy of Management Review, 33(4): 825-845.